

A NOE Dél-Dunántúli Régiójának Újsága

A NOE Dél-Dunántúli Régióközpontja,
7622 Pécs, Nagy Lajos király út 9. Tel: 72/520-568
noepecs@pphf.hu,
www.noepecs.hu

2007. május 25. 2. évfolyam 8. szám

Szavaló verseny

2007. május 11.-én Pécsen megrendezésre került a NOE jubileumi rendezvénysorozatának keretében megtartott vers és prózamondó verseny régiós elődöntője. Jó volt látni, milyen sok (31 fő) gyermek vállalkozott arra, hogy megmérettessék versmondó tehetségét. 3 korosztályban indultak a versenyzők a VERS kategóriában, és a legkisebbek, az alsósok vállalkoztak a PRÓZA mondásra is. Színvonalas rendezvényen vehettek részt.

A helyezettek oklevelet, a résztvevők emléklapot kaptak, és mindenkinek a szereplését könyvvél jutalmaztuk. Ebben segítségünkre volt az ALEXANDRA könyvárúház 10 darab szép könyvvél támogatva a rendezvényt.

Az első helyezettek a Régiós családi napon, Hetesen a megnyitó keretében előadják versüket. Az országos döntőre továbbjutottak mind a három megyét képviselik.

Biztos vagyok benne, hogy mindenki gazdagabban ment haza, és sok, szép irodalmi alkotást ismert meg ezen a délutánon.

ALEXANDRA

Helyezettek:

Az országos döntőre továbbjutottak, mely 2007. szeptember 15.-én Keszthelyen kerül megrendezésre.

Prózamondás:

Alsós korosztály:

- 1. helyezett: Bodogán Anna 3. osztályos
- 2. helyezett: Rómer Viola 3. osztályos

Versmondás:

Középiskolás – egyetemista korosztály:

- 1. helyezett: Vancsa Barbara egyetemista
- 2. helyezett: Fördös Zsanett, 9. osztályos
- 3. helyezett: Várdai Ferenc 11. osztályos

Felső:

- 1. helyezett: Várdai Levente 5. osztályos
- 2. helyezett: Nagy Vivien 6. osztályos
- 3. helyezett: Barth Ildikó 7. osztályos

Alsós:

- 1. helyezett: Loósz Johanna 3. osztályos,
- 2. helyezett: Bozsó Ágnes 3. osztályos
- 3. helyezett: Dobrosi Dorottya 4. osztályos

Egy zsűritag véleménye:

"Nagyon nagy élmény volt, hogy a zsűri tagja lehettem. Nagy megtiszteltetés volt, hogy felkértek, hiszen eddig nem sokat tettem le az asztalra, csak szeretem a verseket és én is szoktam szavalni. Szerintem jó hangulatú volt a délután, nem volt feszült a légkör. A gyerekek ügyesek voltak, szépen tudták a verseket. Nekem különösen Rómer Johanna tetszett, aki prózamondásával nyugózta le a közönséget. Nagyon köszönöm, hogy a részese lehettem a versenynek!"
Kerekes Petra

Egy vendég mondta:

Mint néző nagyon jól éreztem magam a versenyen. Jó volt a hangulat és a szavalók is kreatívak voltak. Szerintem mindenki a magához illő verset, vagy mesét mondta el. A szervezés is magas színvonalú volt. És meglátásom szerint a zsűri is méltóképpen helyt állt. Remélem jövőre is megrendezésre kerül ez az esemény, és még többen fognak benne részt venni.
Makár János

Egy versenyző véleménye a versenyről:

Nagy élmény volt a versenyen a kicsik és a fiatalabbak prózáit, verseit hallgatni. Mind felkészültek voltak, és csak egy-két olyan szavaló volt, aki gyermeki zavarában elhibázta a verssort. Igazán bájosak voltak! Mikor én szavaltam, nagy volt a csönd, mindenki figyelte mit mondok. Jó érzés volt, mikor szívből jövő tapssal köszönték meg a verset. Nekem leginkább az tetszett, hogy mindenki figyelt a másokra, nem volt zavaró sustorgás a háttérben. Itt mindenkit meghallgattak és tiszteletben tartották a másikat, mikor szavalt. Köszönöm, hogy részt vehettem benne!"
Vancsa Barbi

Önkéntesek a Fodor Kúriában Drávafokon

A „Dolgozzunk együtt” EU-s támogatású pályázatunk részeként önkéntesek tölthettek három napot mentálhigiénés képzésen Drávafokon, csodálatos környezetben. A hétköznapiakban másokért dolgozó, magukat háttérbe állító önkéntesek kerültek most a középpontba, hogy magukra és egymásra figyelve töltekezhessenek, kikapcsolódhassanak. A Megújulás Családterápiás Intézet tréneri segítségével betekintettünk a múltunkba, megvizsgáltuk elvárásainkat, végigéltük az elvesztés, elmúlás nehézségeit, s a közös munka szépségeit, problémáit. Az egymás felé megnyíló és másokat saját magukkal megajándékozó emberek közössége igazi ajándék volt mindnyájunk számára.

Kerékpárral a moldvai csángók magyar nyelvű miséjéért

Amint a híradásokból értesülhettünk róla, 40 napos, háromezer kilométeres figyelemfelkeltő kerékpáros zarándoklatra indult április 22-én Ferkó Zoltán, a Keresztyszülők a Moldvai Csángómagyarokért Egyesület alelnöke. Útja során petíciót adott át Vatikánban, amelyet a csángók magyar nyelvű misézése érdekében fogalmaztak meg.

Azt, hogy kik a csángók, ma már illik tudni. De hogy miért ekkora kérdés az anyanyelvi Avallásgyakorlatuk, érdemes körüljárni. Moldova csángó-magyarjainak nyelvét és nemzetiségét a mohácsi vészig a magyar királyság védelmezte, aztán a csíksomlyói ferences barátok jártak át a Kárpátokon. A magyar ferencesek kiszorulása után Moldova missziós területnek számított, ahova Róma olasz minorita papokat küldött. Az olasz "papocskák" számára (így nevezi őket a csángó népnyelv) nehéz volt a magyar nyelvet elsajátítani, annál könnyebb az újlatin románt. Mivel XIV. Kelemen pápa 1774-es rendelete arra kötelezte a minoritákat, hogy missziós területükön, Moldvában sajátítsák el a helyi lakosság nyelvét és azon prédikáljanak, az olasz misszionáriusok - pusztán kényelmi szempontból - románosították az egyházi szertartást és a prédikációt, majd jelentették a központjuknak, hogy ők a nép nyelvén prédikálnak.

Az erdélyi katolikus főpap Batthyány Ignác (1741-1798) Zöld Péter Moldvában tevékenykedő székely paptól érdeklődik, hogy biztosítva van-e a csángó hívek lelki gondozása anyanyelvükön. Zöld Péter szomorú válasza: "...a misszionárius atyák a mi nemzetünk iránt oly túlbuzgó megvetéstől lángolnak, hogy semmiképpen sem képesek maguk között – főképp a magyart – megtérni..." Erdély püspöke, a tudós könyvtáralapító, védelmébe vette a csángók szabad magyar nyelvhasználatát, kérelmet küldve Rómába, 1787-ben levelet írt a pápai trónon ülő VI. Piuszhoz.

Petrás Ince János, klézsei pap - aki egyébként „Rokonföldi” néven küldözgette néprajzi gyűjtögetését a Magyar Tudományos Akadémiának - az 1840-es években a római pápához írott levelében panaszolta föl, hogy a csángó magyarság istenével se beszélhet anyanyelvén.

Moldva nyelvükben gyorsan fogyatkozó csángó-magyarjai pedig azóta is újra meg újra küldik könyörgéseiket Rómába, hogy a Vatikán szánja meg végre szegény anyanyelvüket. Legutóbb 1991-ben Budapesten, a Hősök terén adtak át ilyen esdeklést, írásban, nem is tudva arról, hogy kétszáz éve ismétlik ugyanazt az óhajt.

Ferkó Zoltán zarándoklata tehát nem előzmények nélküli. Amint Május 14-én a Pécsen áthaladtában tartott élménybeszámoló esten elmondta, személyes élmények és családi kötődések indították erre a vállalkozásra. A csángókat és helyzetüket jól ismeri, hiszen hosszabb ideig tanított önkéntesként magyar nyelvet közöttük. A kérdésre, hogy lát-e esélyt a változásra, a válasza: „zörgessetek és megnyitattik”.

Pécsen a zarándokot a „Keresztyszülők a Moldvai Csángómagyarokért” egyesület tagjai, a Magyarok Világszövetsége képviselője és a pécsi kerékpáros szervezetek mellett a Pécsi Székesegyház Nagycsaládos Egyesülete is fogadta: kicsiny, de lelkes csapat várta a város határában és kerékpáros-autós díszkísérettel vonultunk be a Széchenyi térre. A CR Nagy Lajos Gimnáziumban tartott esti élménybeszámoló beszélgetésen a zarándok beszámolt küldetéséről és eddigi útjáról. A beszélgetésen többek között szó esett arról is, hogy a csángók a 15 milliós magyarság azon egyedülálló csoportja, ahol sok gyermeket vállalnak és szépen, gyakorló hitben nevelik őket. Példát vehetünk róluk!

A.Cs.

Friss hírek a zarándoklatról: www.keresztuszulok.hu

webnapló: www.zarandoklat.blogol.hu

Kisvasút és Vidámpark A Mecseki Kisvasúton június 16-17-én NOE igazolvány felmutatása mellett 100 Ft-ért utazhat gyerek-felnőtt egyaránt. A Vidámparkban ezen a hétvégén egy jeggyel ketten használhatják a játékokat.

A dóm múzeum és a székesegyház NOE kártyával ingyenesen látogatható

Extrém park NOE kártyával 1200 Ft/fő

Bodogán Anna első helyezett lett ezzel a mesével:

Mészöly Miklós: Palkó és szamara

Palkónak volt egy szamara. Egyszer egy nagy rengeteg erdőben mendegélt a szamarával, s hogyan, hogy nem – összetalálkozott egy törpével.

A törpe egy bokor aljában aludt, s a szamár véletlenül rálépett a sapkája csücskére. Haj, mérges lett a törpe nagyon! Felugrott, és elkezdett pörölni Palkóval.

- Nem tudsz jobban vigyázni a szamaradra?! – kiáltotta dühösen.

- Oda a sapkám, nézd meg, milyen csúf lett!

Palkó megnézte a kicsi sapkát, az bizony összevissza szakadt. De hát most már mit csináljon? És nagy hetykén így válaszolt.

- Nem tudsz jobban vigyázni a sapkádra? A szamár csak szamár, én nem vigyázhatok helyette!

Több se kellett a törpének, még mérgesebb lett.

- Hát jó! – mondta. – Akkor majd kiokosítom én! Azzal átkozlak meg, hogy a szamarad mindig azt mondja, amit te!

- Na hiszen ez nem nagy átok, ezt még elviselem! – nevetett Palkó.

De mire kimondta, a törpe sehol se volt. Ő meg indulni akart tovább, de a szamár nem indult. Mondta neki:

- Gyí, csacsi! – S akkor a szamár is visszamondta:

- Gyí, csacsi!

"Hinnye ez nem lesz jó! - gondolta Palkó. – Ez a törpe jól kifogott rajtam!" – S mikor már jó órája vesződött a szamarával, olyan dühös lett, hogy jó alaposan eltángálta szegény állatot. Csakhogy az megharagudott ám, s úgy oldalba tisztelte a patájával Palkót, hogy az belebukott egy pocsolyába. Ott aztán ijedten kiáltozni kezdett:

- Segítség! Segítség!

Mire a szamár is rákezdett rögtön:

- Segítség! Segítség!

Éppen favágók jártak arra, s kiségették Palkót a pocsolyából. Kérdezték, ki volt az a másik ember, aki segítségért kiáltott.

- Hát a szamaram – mondta Palkó, s keservesen tapogatta az oldalát. De azt már nem hitték el a favágók. Azt mondták, hogy aki ekkorát hazudik, azt a király elé kell vinni, az büntesse meg az ilyen hazudozót.

Úgy is lett. Király elé vitték, a király pedig kimondta az ítéletet: Palkót tömlöcbe kell csukni. S megkérdezte a legénytől, mi az utolsó kívánsága, azt még teljesíti. Palkó csak azt kérte, hogy a szamarától hadd búcsúzhasson el. Oda is vezették mindjárt a szamarat. Palkó meg letérdelt a király elé, s elkezdte mondani:

- Felséges király uram, kegyelmezzen árva fejemnek, ártatlan vagyok!

S akkor a szamár is letérdelt, és ő is mondani kezdte:

- Felséges király uram, kegyelmezzen árva fejemnek, ártatlan vagyok!

A király akkorát nevetett, hogy Palkót rögtön szabadon bocsátotta, s a szamarával együtt felfogadta udvari bolondnak.